

"ДАО КОЕТО МОЖЕ ДА БЪДЕ НАРЕЧЕНО С СЛОВА НЕ Е ПОСТОЯННОТО ДАО.

НАЧЛОТО НА НЕВЕТО И ЗЕМЯТА - е БЕЗ ИМЕ.

ОБЛАДАВАЩОТО ИМЕ - е МАЙКАТА НА ВСИЧКИ НЕЩА.

"Който е свободен от страсти вижда неговата чудесна/на Даото/тайна

А който има страсти - го вижда само в неговата конечна форма. И двете са от ЕДНО ПРОИЗХОЖДЕНИЕ НО С ДВЕ РАЗЛИЧНИ НАЗВАНИЯ.

ДАО - е СКРИТО ОТ НАС. ТО Е АБСОЛЮТНО И НЕДОСТЪПНО ЗА ЧУВСТВОТА НА НАШИТЕ ОРГАНИ.

ТОВА КОЕТО Е ВЕЗКРАЙНО АБСОЛЮТНО НЕЗРИМО - не може да има СВОЕ ИМЕ, защото с ИМЕ СЕ ОВОЗНАЧАВА КОНКРЕТЕН ПРЕДМЕТ. Да това ДАО което може да бъде изразено с думи НЕ Е ПОСТОЯННОТО ДАО. Всичко което е непостоянно и преходно не е действително ДАО, то НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ "НАЧЛО НА НЕВЕТО И ЗЕМЯТА"

ПОСТОЯННОТО ДАО - е същността на вселената и основата на конечното битие, а ВСИЧКО НЕПОСТОЯННО И ИЗМЕНЧИВО СЕ ОТНАСЯ КЪМ МИРА НА ЯВЛЕНИЯТА. Човек може да назовава този или друг предмет. Но с ПОСТОЯННОТО ДАО не може да постъпи така, защото то е НЕОСЕЗАЕМО БЕЗКОНЕЧНО И НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ НАЗВАНО." Името ДАО му е дадено произволно. То неизразява цялата му дълбина. ТО Е САМО УСЛОВНО ОЗНАЧАВАНЕ НА ТАЗИ ОСНОВА НА СВЕТА КОЯТО Е НЕДОСТЪПНА ЗА ЧУВСТВОТА НА НАШИТЕ ОРГАНИ ДАО ТСЕ казва че не знае името на нещата станали в хаоса и родили се преди НЕВЕТО И ЗЕМЯТА.

Произволното име ДАО значи ВЕЛИКО. Не само името ДАО, то и всички понятия взети заедно не могат да изразят в цялата си пълнота съдържанието на "СВОБЩАТА ОСНОВА НА МИРОСЪЗДАНИЕТО "неба и земи".

/Защото ДАО не е само с значение велико, но то е още и вездесъщо, далечно и обратно. Спокойно, постоянно, вечно, пусто, действащо навсякъде, без опасност да бъде унищожено.